

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2533/98,
annettu 23 päivänä marraskuuta 1998,
Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

tilastolaitosten ja markkinoita sääntelevien viranomaisten kanssa,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä, jäljempänä ”perussääntö”, tehdyn pöytäkirjan (N:o 3) ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin, jäljempänä ”EKP”, suosituksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon komission lausunnon ⁽³⁾,

toimii Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdassa ja perussäännön 42 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti,

sekä katsoo, että

(2) sen varmistamiseksi, että tilastotiedot tukevat tehokkaasti EKPJ:n tehtävien suorittamista, niiden määrittelyn ja keruumenetelmien on oltava rakenteeltaan sellaisia, että EKP saa joustavasti ja oikea-aikaisesti käyttöönsä korkealaatuiset tilastot, jotka kuvaavat muuttuvia talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteita, ja joiden keruussa otetaan huomioon tietojen antajille koituvat rasitteet; tätä toteutettaessa on kiinnitettävä huomiota sekä EKPJ:n tehtävien hoitoon ja sen riippumattomuuteen että pyrkimykseen pitää tietojen antajille koituvat rasitteet mahdollisimman vähäisenä,

(3) tämän vuoksi on suotavaa määritellä talouden eri toimijoista koostuva ja tilastosovellusten pohjana oleva tietojen antajien perusjoukko, johon EKP:n tilastointivaltuudet rajoittuvat, ja jonka keskuudesta EKP määrittelee säännöstenanto-oikeutensa nojalla varsinaisen tietojen antajien joukon,

(1) perussäännön 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti EKP Euroopan keskuspankkijärjestelmän, jäljempänä ”EKPJ”, tehtävistä huolehtiakseen kerää kansallisten keskuspankkien avustuksella tarvittavat tilastotiedot joko toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta tai suoraan taloudellisilta toimijoilta; näiden perustamissopimuksen 105 artiklassa määrättyjen tehtävien suorittamisen ja erityisesti rahapolitiikan harjoittamisen helpottamiseksi näitä tilastotietoja käytetään ensisijaisesti kokonaistilastojen tuottamiseen, jolloin yksittäisten taloudellisten toimijoiden tunnistaminen ei ole tarpeen, mutta tietoja voidaan käyttää myös yksittäisten toimijoiden tasolla; perussäännön 5.2 artiklan mukaan kansalliset keskuspankit hoitavat, siinä määrin kuin on mahdollista, 5 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tehtäviä; perussäännön 5.4 artiklan mukaan neuvosto vahvistaa, ketkä luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt ovat velvollisia antamaan tietoja, luottamuksellisuutta koskevat määräykset sekä täytäntöönpanoa ja seuraamuksia koskevat aiheelliset määräykset; perussäännön 5 artiklan 1 kohdan mukaisia tarkoituksia varten kansalliset keskuspankit voivat tehdä yhteistyötä muiden toimivaltaisten viranomaisten, kuten kansallisten

(4) yhtenäinen tietojen antajien joukko on tarpeen, jotta saadaan laadituksi rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden rahalaitossektorin konsolidoitu tase, jonka päätarkoituksena on antaa EKP:lle monipuolinen tilastollinen käsitys rahapoliittisen tilanteen kehityksestä rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa yhtenä talousalueena; EKP on laatinut rahalaitosten yhteiseen määritelmään perustuvan ”Rahalaitosten luettelon tilastointia varten” ja ylläpitää sitä,

(5) mainitun tilastointia varten laaditun yhteisen määritelmän mukaan rahalaitoksilla tarkoitetaan yhteisön oikeudessa määriteltäviä luottolaitoksia ja kaikkia muita kansallisia rahoituslaitoksia, jotka ottavat vastaan talletuksia ja/tai niiden läheisiä vastineita muilta kuin rahalaitoksilta ja myöntävät luottoja ja/tai tekevät arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa (ainakin taloudellisessa mielessä),

(6) saattaa kuitenkin olla tarpeen velvoittaa ne postisiirtoa hoitavat laitokset, jotka eivät ehkä täytä tilastointia varten laaditun rahalaitoksen yhteisen määritelmän ehtoja, noudattamaan raha-, pankki-

⁽¹⁾ EYVL C 246, 6.8.1998, s. 12

⁽²⁾ EYVL C 328, 26.10.1998

⁽³⁾ Lausunto annettu 8. lokakuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

ja maksujärjestelmätilastoihin liittyviä EKP:n tietojenantovaatimuksia, koska nämä laitokset voivat merkittävässä määrin ottaa vastaan talletuksia ja/tai niiden läheisiä vastineita sekä harjoittavat maksujärjestelmiin liittyvää liiketoimintaa,

- (7) Euroopan kansantalouden kansallisessa ja alueellisessa tilinpitojärjestelmässä 1995⁽¹⁾, jäljempänä "EKT 95", rahalaitossektori käsittää siten alasektorit "keskuspankki" ja "muut rahalaitokset", ja sitä voidaan laajentaa ainoastaan sisällyttämällä siihen laitosten ryhmiä alasektorista "muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot",
- (8) myös maksutasetta, ulkomaista varallisuusasemaa, arvopapereita, sähköistä rahaa ja maksujärjestelmiä kuvaavat tilastot ovat välttämättömiä, jotta EKPJ voi hoitaa tehtävänsä itsenäisesti,
- (9) perussäännön 5 artiklan 4 kohdan ilmaisua "luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt" on käytettävä tavalla, joka on yhdenmukainen jäsenvaltioiden raha-, pankki- ja maksutasetilastojen laadinnassa noudatettavien käytäntöjen kanssa, ja sen vuoksi niillä tarkoitetaan myös yhteisöjä, jotka eivät asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaan ole luonnollisia henkilöitä eivätkä oikeushenkilöitä mutta kuuluvat kuitenkin EKT 95:n kyseisille alasektoreille; tämän vuoksi tietojenantovaatimus voidaan asettaa esimerkiksi henkilöyhtiöille, sivuliikkeille, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa monenvälistä sijoitustoimintaa harjoittaville yrityksille sekä rahastoille, joilla ei niihin sovellettavan lainsäädännön mukaan ole oikeushenkilön asemaa; näissä tapauksissa tietojenantovaatimus määrätään henkilöille, jotka sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ovat kyseisten yhteisöjen laillisia edustajia,
- (10) perussäännön 19 artiklan 1 kohdassa mainittujen laitosten taseilmoitusten perusteella voidaan myös laskea niiden vähimmäisvarantojen määrä, jotka laitokset voidaan velvoittaa pitämään,
- (11) yhtenäisten ja korkealaatuisten tilastojen aikaansaamiseksi EKP:n neuvoston tehtävänä on määrittellä EKP:n ja kansallisten keskuspankkien välinen työnjako tilastotietojen keruun ja tarkistuksen sekä näiden tehtävien täytäntöönpanon osalta, ottaen huomioon perussäännön 5 artiklan 2 kohdassa määrätyn periaatteen sekä kansallisten viran-

omaisten toimivaltansa puitteissa suorittamat tehtävät,

- (12) tietojenkeruujärjestelmien nykyisten rajoitusten vuoksi kustannustehokkuus voi edellyttää, että yhteisvaluutta-alueen alkuvuosina tilastoihin liittyvät EKP:n tietojenantovaatimukset täytetään siirtymäjärjestelyjen avulla; tämä voi merkitä erityisesti sitä, että rahaliittoon osallistuvien yhtenä talousalueena pidettävien jäsenvaltioiden maksutaseen rahoitustaseen ulkomaista varallisuusasemaa ja tällaisia taloustoimia koskevat tiedot voidaan yhteisvaluutta-alueen alkuvuosina kerätä kaikkien niiden varallisuusasemaa ja taloustoimia koskevien tietojen avulla, jotka koskevat rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa ja muissa maissa olevien välisiä taloustoimia,
- (13) perussäännön 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2532/98⁽²⁾ säädetään rajoista ja edellytyksistä, joita noudattaen EKP voi määrätä seuraamuksia yrityksille, jos nämä jättävät noudattamatta EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteita; jos mainittu asetus ja tämä asetus, joka oikeuttaa EKP:n määräämään seuraamuksia, ovat keskenään ristiriidassa, sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä; tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamatta jättämisestä määrättävät seuraamukset eivät rajoita EKPJ:n mahdollisuuksia soveltaa tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä suhteissaan vastapuoliin, esimerkiksi sulkemalla tietojen antaja osittain tai kokonaan rahapoliittisten toimien ulkopuolelle, jos kyseessä on törkeä tilastointiin liittyvän tietojenantovaatimusten noudattamatta jättäminen,
- (14) EKP:n perussäännön 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamissa asetuksissa ei anneta oikeuksia eikä aseteta velvollisuuksia rahaliittoon osallistumattomille jäsenvaltioille,
- (15) Tanska on viittaamalla eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 12) 1 kohtaan ilmoittanut Edinburghissa 12 päivänä joulukuuta 1992 tehdyn päätöksen yhteydessä, että se ei osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen; tästä syystä kaikkia perustamissopimuksen ja perussäännön artikloja ja määräyksiä, joissa viitataan poikkeukseen, sovelletaan mainitun pöytäkirjan 2 kohdan mukaisesti Tanskaan,

⁽¹⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 4

- (16) eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 11) 8 kohdan mukaisesti perussäännön 34 artiklaa ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ellei se osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen,
- (17) siitä huolimatta, että tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tiedot eivät ole samat rahaliittoon osallistuvien ja siihen osallistumattomien jäsenvaltioiden osalta, perussäännön 5 artikla koskee sekä rahaliittoon osallistuvia että osallistumattomia jäsenvaltioita; tämä seikka yhdessä perustamissopimuksen 5 artiklan kanssa sisältää velvoitteen laatia ja ottaa käyttöön kansallisella tasolla kaikki toimenpiteet, jotka jäsenvaltiot katsovat tarkoituksenmukaisiksi sellaisten tilastotietojen keräämisessä, jotka ovat tarpeen EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi ja jotta jäsenvaltio voi valmistautua ajoissa tilastojen tuottamiseen rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolta edellytettävällä tavalla,
- (18) luottamukselliset tilastotiedot, jotka EKP:n ja kansallisten keskuspankkien on saatava voidakseen huolehtia EKPJ:n tehtävistä, on suojattava tietojenantajien luottamuksen saavuttamiseksi ja säilyttämiseksi; tämän asetuksen antamisen jälkeen ei enää ole perusteita vedota luottamuksellisuutta koskeviin säännöksiin, jotka estävät EKPJ:n tehtäviin liittyvän luottamuksellisten tilastotietojen vaihdon, jollei yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ säännöksistä muuta johdu,
- (19) perussäännön 38 artiklan 1 kohdan mukaan EKP:n ja kansallisten keskuspankkien päätöksentekielinten jäsenet ja henkilöstöön kuuluvat eivät saa tehtäviensä päätyttyäkään ilmaista salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, ja perussäännön 38 artiklan 2 kohdan mukaan henkilöt, joilla on käytettävissään yhteisön lainsäädännön mukaan salassa pidettäviä tietoja, ovat tämän lainsäädännön alaisia,
- (20) EKP:n henkilöstöön kuuluvia velvoittavien sääntöjen tahallinen tai tuottamuksellinen rikkominen johtaa kurinpitoseuraamuksiin ja tarvittaessa oikeudellisiin seuraamuksiin salassapitovelvollisuuden rikkomisen johdosta, jollei Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 ja 18 artiklan säännöksistä muuta johdu,
- (21) tilastotietojen mahdollinen käyttö EKPJ:n välityksellä toteutettavien tehtävien hoitamisessa perustamissopimuksen 105 artiklan mukaisesti kylläkin vähentää tietojenantovelvollisuuksista koituvaa yleistä rasitetta, mutta siitä seuraa, että tässä asetuksessa säädettyissä luottamuksellisuutta koskevista säännöksissä on jossain määrin poikettava yleisistä yhteisön ja kansainvälisistä tilastotietojen luottamuksellisuutta koskevista periaatteista ja erityisesti yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97⁽²⁾ luottamuksellisuutta koskevista säännöksistä; EKP ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 322/97 10 artiklassa säädetyt yhteisön tilastoja koskevat periaatteet, jollei tästä seikasta muuta johdu,
- (22) tässä asetuksessa säädettyjä luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä sovelletaan ainoastaan EKP:lle EKPJ:n tehtävien hoitamista varten toimitettaviin luottamuksellisiin tilastotietoihin, eivätkä ne vaikuta kansallisiin tai yhteisön erityissäännöksiin, jotka koskevat muuntotyypisten tietojen toimittamista EKP:lle; kansallisten tilastolaitosten ja komission suorittamaan tilastotietojen keruuseen soveltamia luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä on noudatettava,
- (23) perussäännön 5 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa EKP:n on tehtävä tilastoalan yhteistyötä yhteisön toimielinten tai laitosten sekä jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa; EKP ja komissio luovat asianmukaiset yhteistyömenettelyt tilastojen tuotannossa suorittaakseen tehtävänsä mahdollisimman tehokkaalla tavalla ja pyrkien saamaan tietojenantajille koituvan rasitteen mahdollisimman pieneksi,
- (24) EKPJ:n ja EKP:n tehtäväksi on uskottu tilastointiin liittyvän tietojenantovelvollisuuden valmistelu euroaluetta varten, jotta ne voivat toimia täysimääräisesti talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa, jäljempänä ”kolmas vaihe”; oikea-aikainen valmistelu tilastojen alalla on olennaisen tärkeää, jotta EKPJ voi suorittaa tehtävänsä kolmannessa vaiheessa; keskeinen osa valmistelua on tilastointia

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31

⁽²⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1

koskevien EKP:n asetusten antaminen ennen kolmatta vaihetta; on suotavaa ilmoittaa markkina-osapuolille vuoden 1998 kuluessa niistä yksityiskohtaisista säännöksistä, jotka EKP voi katsoa tarpeelliseksi antaa tilastoihin liittyvien tietojenanto vaatimusten täyttämiseksi; näin ollen EKP:lle on annettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen oikeus antaa säännöksiä, ja

- (25) tämän asetuksen säännöksiä voidaan soveltaa tehokkaasti vain, jos kaikki rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ovat antaneet tarvittavat toimenpiteet, jotta niiden viranomaisilla on valtuudet avustaa EKP:a ja tehdä sen kanssa täysimääräisesti yhteistyötä tilastotietojen tarkistamisessa ja pakollisessa keruussa perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "tilastoihin liittyvillä EKP:n tietojenantovaatimuksilla" EKP:n tehtävien hoitamiseksi tarvittavia tilastotietoja, jotka tietojen antajien on toimitettava;
- 2) "tietojen antajilla" oikeushenkilöitä, luonnollisia henkilöitä ja tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, joita tilastoihin liittyvät EKP:n tietojenantovaatimukset koskevat;
- 3) "rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, joka on ottanut käyttöön yhtenäisvaluutan perustamissopimuksen mukaisesti;
- 4) "jossakin maassa olevalla" yksikköä, jonka päätoimipaikka sijaitsee jonkin maan liitteen A mukaisella talousalueella; tässä yhteydessä "ulkomaisella varallisuusasemalla" ja "ulkomaisella taloustoimella" tarkoitetaan rahaliittoon osallistuvissa yhtenä talousalueena pidettävissä jäsenvaltioissa olevien yksiköiden varallisuusasemiin ja taloustoimiin kuuluvia saatavia ja/tai velkoja suhteessa rahaliittoon osallistumattomissa jäsenvaltioissa ja/tai kolmansissa maissa oleviin;
- 5) "ulkomaisella varallisuusasemalla" kaikkien ulkomaisten velkojen ja saamisten tasetta;
- 6) "sähköisellä rahalla" raha-arvoa, joka on tallennettu sähköisesti tekniseen välineeseen, mukaan lukien ennalta maksetut rahakortit, joilla voidaan yleisesti suorittaa maksuja muille kuin liikkeeseen laskijalle ilman, että toimesta on tarpeen käyttää pankkitilejä, vaan jotka sen sijaan toimivat ennalta maksettuina, kortin hallintaan perustuvina välineinä.

2 artikla

Tietojen antajien perusjoukko

1. Tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi EKP:lla on oikeus perussäännön 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisten keskuspankkien avustuksella kerätä tilastotietoja tietojen antajien perusjoukosta siinä määrin kuin on EKP:n tehtävien hoitamiseksi välttämätöntä.

2. Tietojen antajien perusjoukko koostuu seuraavista tietojen antajista:

- a) jäsenvaltiossa olevat oikeushenkilöt ja luonnolliset henkilöt, jotka kuuluvat liitteen B mukaisesti alasektoreihin "keskuspankki", "muut rahalaitokset" ja "muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot", siltä osin kuin se on tarpeen raha-, pankki- ja maksujärjestelmätalastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi;
- b) postisiirtoa hoitavat laitokset, siltä osin kuin on tarpeen raha-, pankki- ja maksujärjestelmätalastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi;
- c) jäsenvaltiossa olevat oikeushenkilöt ja luonnolliset henkilöt, siltä osin kuin näillä on ulkomaisia saatavia tai velkoja taikka ne suorittavat ulkomaisia taloustoimia, ja näitä saamia tai velkoja taikka taloustoimia koskevia tilastotietoja tarvitaan maksutasetta tai ulkomaista varallisuusasemaa koskeviin tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi;
- d) jäsenvaltiossa olevat oikeushenkilöt ja luonnolliset henkilöt, siltä osin kuin niiden liikkeeseen laskemia arvopapereita tai sähköistä rahaa koskevia tilastotietoja tarvitaan tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi.

3. Yhteisö, joka muuten kuuluisi 2 kohdassa olevan määritelmän piiriin, mutta joka oman jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan ei ole oikeushenkilö eikä joukko luonnollisia henkilöitä, vaikka sillä voi olla oikeuksia ja velvollisuuksia, on tietojen antaja. Tällaisen yhteisön tietojenantovelvollisuuden täyttävät kyseisen yhteisön lailliset edustajat.

Jos oikeushenkilöllä, joukolla luonnollisia henkilöitä tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla yhteisöllä on toisessa maassa oleva sivuliike, sivuliike on itsenäinen tietojen antaja riippumatta siitä, missä päätoimipaikka sijaitsee, jos sivuliike täyttää 2 kohdassa määritellyt edellytykset, lukuun ottamatta vaatimusta erillisestä oikeushenkilöllisyydestä. Kaikkia samassa jäsenvaltiossa olevia sivuliikkeitä pidetään yhtenä sivuliikkeenä, jos ne kuuluvat samaan kansantalouden alasektoriin. Sivuliikkeen laillisten edustajien on täytettävä sen tietojenantovelvollisuus.

3 artikla

Tilastoihin liittyvien tietojenantovaatimusten määrittelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia määritellesään ja asettaessaan EKP:n on täsmennettävä varsinainen tietojen antajien joukko 2 artiklassa määritellyn tietojen antajien perusjoukon rajoissa. Rajoittamatta tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämistä EKP:n on:

- a) saatava tietojenannosta koituva rasite mahdollisimman vähäiseksi käyttämällä mahdollisimman paljon olemassa olevia tilastoja;
- b) otettava huomioon yhteisön ja kansainväliset tilastoluokitukset ja -periaatteet; ja
- c) se voi vapauttaa jotkut tietojen antajien ryhmät kokonaan tai osittain tilastointiin liittyvistä tietojenantovaatimuksista.

4 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

Jäsenvaltioiden on järjestettävä omalta osaltaan tilastotietojen keruu ja tehtävä EKPJ:n kanssa kiinteätä yhteistyötä

varmistaa perussäännön 5 artiklasta johtuvien velvollisuuksien täyttämisen.

5 artikla

EKP:n oikeus antaa säännöksiä

1. EKP voi antaa asetuksia niiden tilastoihin liittyvien tietojenantovaatimustensa määrittelemiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, jotka koskevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden varsinaisten tietojen antajien joukkoa.

2. Varmistaakseen EKP:n ja komission tietojen saannin tarpeita vastaavien tilastotietojen tuottamiselle välttämättömän keruun johdonmukaisuuden EKP:n on kuultava komissiota asetusehdotuksista aina, jos niillä on yhteys komission tarvitsemiin tilastoihin. Raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitea osallistuu toimivaltansa rajoissa komission ja EKP:n väliseen yhteistyöhön.

6 artikla

Oikeus tarkistaa tilastotiedot ja pakollinen tilastotietojen keruu

1. Jos rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa olevaa tietojen antajaa epäillään 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten rikkomisesta, EKP:lla ja, perussäännön 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kyseisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisella keskuspankillä on oikeus tarkistaa tilastotietojen virheettömyys ja laatu sekä toimittaa niiden pakollinen keruu. Jos kyseiset tilastotiedot kuitenkin ovat välttämättömät vähimmäisvarantovelvoitteen täyttämisen osoittamiseksi, tiedot on tarkistettava Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 (1) 6 artiklan mukaisesti. Oikeus tarkistaa tilastotiedot tai toimittaa niiden pakollinen keruu sisältää oikeuden

- a) vaatia esittämään asiakirjoja;
- b) tutkia tietojen antajien kirjanpito ja arkistot;
- c) ottaa jäljennöksiä tai otteita kirjanpidosta ja arkistoista; sekä
- d) saada kirjallisia tai suullisia selvityksiä.

(1) Ks. tämän virallisen lehden sivu 1

2. EKP:n tai toimivaltaisen kansallisen keskuspankin on ilmoitettava tietojen antajalle kirjallisesti päätöksestään tarkistaa tiedot tai suorittaa niiden pakollinen keruu, jolloin on ilmoitettava määräaika tarkistuspyynnön täyttämiseksi, määräysten noudattamatta jättämisestä määrätävät seuraamukset sekä oikeus uudelleen käsittelyyn. EKP:n ja kyseisen kansallisen keskuspankin on ilmoitettava tarkistuspyynnöistä toisilleen.

3. Tilastotietojen tarkistamisessa ja pakollisessa keruussa on noudatettava kansallisia menettelytapoja. Niistä aiheutuvista kustannuksista vastaa tietojen antaja, jos tämän todetaan rikkoneen tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia.

4. EKP voi antaa asetuksia edellytyksistä, joiden mukaisesti oikeutta tarkistaa tilastotietoja tai toimittaa pakollinen tilastotietojen keruu voidaan käyttää.

5. Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on toimivaltansa rajoissa annettava EKP:lle ja kansallisille keskuspankeille tarvittavaa apua tässä artiklassa säädettyjen toimivaltuuksien käyttämiseksi.

6. Jos tietojen antaja vastustaa tarkistusmenettelyä tai vaadittujen tilastotietojen pakollista keruuta taikka estää sen, sen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion, jossa tietojen antajan toimitilat sijaitsevat, on annettava tarpeellista apua ja myös varmistettava EKP:n tai kansallisen keskuspankin pääsy tietojen antajan toimitiloihin, jotta 1 kohdassa mainittuja oikeuksia voidaan soveltaa.

7 artikla

Seuraamusten määrääminen

1. EKP:lla on oikeus määrätä tässä artiklassa säädettyjä seuraamuksia rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa oleville tietojenantovelvollisille, jotka jättävät noudattamatta tästä asetuksesta tai tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten määrittelyä ja täytäntöönpanoa koskevista asetuksista tai päätöksistä johtuvia velvoitteita.

2. Velvollisuutta toimittaa tiettyjä tilastotietoja EKP:lle tai kansallisille keskuspankeille katsotaan rikutun, jos

- a) EKP tai kansallinen keskuspankki ei ole saanut tilastotietoja asetetussa määräajassa; tai
- b) tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia tai ne toimitetaan muussa kuin vaaditussa muodossa.

3. Tietojen antajan katsotaan rikkoneen velvollisuutta antaa EKP:n ja kansallisten keskuspankkien tarkistaa tietojen antajan EKP:lle tai kansalliselle keskuspankille toimittamien tilastotietojen virheettömyys ja laatu, jos se estää tämän toiminnan. Toiminnan estämisellä tarkoitetaan muun muassa asiakirjojen hävittämistä sekä sitä, että EKP:ltä tai kansalliselta keskuspankilta estetään tarkistustehtävän suorittamisen tai tietojen pakollisen keruun edellyttämä pääsy toimitiloihin.

4. EKP voi määrätä tietojen antajalle seuraamuksia seuraavasti:

- a) edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta rikkomuksesta enintään 10 000 euron päivittäisen uhkasakon, jolloin sakon kokonaismäärä ei saa ylittää 100 000 euroa,
- b) edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettusta rikkomuksesta enintään 200 000 euron sakon, ja
- c) edellä 3 kohdassa tarkoitettusta rikkomuksesta enintään 200 000 euron sakon.

5. Edellä 4 kohdassa säädettyjen seuraamusten lisäksi tietojen antajalla on 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti velvollisuus vastata tarkistuksen ja tietojen pakollisen keruun kustannuksista.

6. Käyttäessään tässä artiklassa annettuja toimivaltuuksia EKP toimii Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetussa asetuksessa (EY) N:o 2532/98 säädettyjen periaatteiden ja menettelytapojen mukaisesti.

8 artikla

Luottamuksellisuutta koskevat säännökset

1. Tämän asetuksen puitteissa ja EKPJ:n tehtävien hoitamisen edellyttämiä tilastotietoja tarkoittavia luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilastotiedot katsotaan luottamuksellisiksi, jos niistä on mahdollista tunnistaa tietojen antaja tai muu oikeushenkilö, luonnollinen henkilö, yhteisö taikka sivuliike joko suoraan niiden nimen, osoitteen tai virallisesti annettun tunnisteen perusteella taikka välillisesti päätelemällä siten, että paljastetaan yksilöitäviä tietoja. Määritettäessä, voidaanko tietojen antaja tai muu oikeushenkilö, luonnollinen henkilö, yhteisö taikka sivuliike tunnistaa, on otettava huomioon kaikki keinot, joita kolmas osapuoli saattaisi kohtuudella käyttää tunnistakseen kyseisen tietojen

antajan tai muun oikeushenkilön, luonnollisen henkilön, yhteisön taikka sivuliikkeen. Tilastotiedot, jotka saadaan kansallisen lainsäädännön mukaan julkisista lähteistä, eivät ole luottamuksellisia.

2. Kansallisten keskuspankkien on toimitettava luottamukselliset tilastotiedot EKP:lle siinä määrin ja niin yksityiskohtaisesti kuin on tarpeen EKPJ:n avulla perustamis-sopimuksen 105 artiklan mukaisesti toteutettavien tehtävien hoitamiseksi.

3. Tietojenantajille on ilmoitettava, mihin tilastointi- ja muihin hallinnollisiin tarkoituksiin niiden toimittamia tietoja voidaan käyttää. Tietojenantajilla on oikeus saada tietoja tämän toimittamisen oikeusperustasta ja käytettävistä suojaustoimenpiteistä.

4. EKP voi käyttää sille toimitettuja luottamuksellisia tilastotietoja ainoastaan EKPJ:n tehtävien suorittamiseen, paitsi jos

- a) tunnistettavissa oleva tietojen antaja tai muu oikeushenkilö, luonnollinen henkilö, yhteisö taikka sivuliike on nimenomaisesti antanut suostumuksensa kyseisten tilastotietojen käyttämiseen muihin tarkoituksiin, tai
- b) tietoja käytetään yhteisön erityistilastojen laatimiseksi komission ja EKP:n välisen sopimuksen perusteella asetuksen (EY) N:o 322/97 9 artiklan mukaisesti, tai
- c) tieteellisille tutkimuslaitoksille annetaan pääsy luottamuksellisiin tilastotietoihin, jotka eivät mahdollista suoraa tunnistamista, tiedot toimittaneen kansallisen viranomaisen ennakolta antamalla nimenomaisella suostumuksella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista.

5. Kansalliset keskuspankit voivat käyttää tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi kerättyjä luottamuksellisia tilastotietoja ainoastaan EKPJ:n tehtävien hoitamiseen, paitsi jos

- a) tunnistettavissa oleva tietojen antaja tai kyseinen muu oikeushenkilö, luonnollinen henkilö, yhteisö taikka sivuliike on nimenomaisesti antanut suostumuksensa tietojen käyttämiseen muihin tarkoituksiin, tai
- b) tietoja käytetään tilastointiin kansallisella tasolla kansallisten tilastoviranomaisten ja kansallisen keskuspankin välisen sopimuksen mukaisesti tai yhteisön tilastojen laatimiseksi asetuksen (EY) N:o 322/97 9 artiklan mukaisesti, tai
- c) tietoja käytetään vakauden valvontaan tai perussäännön 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti muiden kuin perussäännössä määrättyjen tehtävien suorittamiseen, tai

d) tieteellisille tutkimuslaitoksille annetaan pääsy luottamuksellisiin tilastotietoihin, jotka eivät mahdollista suoraa tunnistamista.

6. Tämä artikla ei estä käyttämästä luottamuksellisia tilastotietoja, jotka on kerätty muita tarkoituksia kuin tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämistä varten tai tämän ohella näihin muihin tarkoituksiin.

7. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi tarpeellisten luottamuksellisten tilastotietojen keruuseen ja toimittamiseen; sillä ei rajoiteta muuntotyyppisten tietojen EKP:lle toimittamisesta annettujen kansallisten tai yhteisön erityissäännösten soveltamista.

8. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista.

Tätä asetusta sovelletaan tilastotietojen luottamuksellisuuden osalta EKP:lle toimitettaviin kansallisten tilastolaitosten ja komission keräämiin tietoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 322/97 soveltamista.

9. EKP:n ja kansallisten keskuspankkien on toteutettava kaikki tarvittavat sääntelyyn liittyvät, hallinnolliset, tekniset ja organisatoriset toimenpiteet luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisen varmistamiseksi. EKP:n on määriteltävä yhteiset säännöt ja vähimmäisvaatimukset tietojen laittoman ilmaisemisen ja luvattoman käytön estämiseksi. Suojaustoimenpiteitä sovelletaan kaikkiin 1 kohdassa määriteltyihin luottamuksellisiin tilastotietoihin.

10. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan luottamuksellisten tilastotietojen suojaaminen, mukaan lukien asianmukaiset täytäntöönpanotoimet, joita jäsenvaltioiden on toteutettava rikkomustapauksissa.

9 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetusta tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 5 artiklaa, 6 artiklan 4 kohtaa ja 8 artiklan 9 kohtaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulosta alkaen. Muita artikloja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. EDLINGER

Puheenjohtaja

LIITE A

KANSANTALouden RAJAT

- 2.04. Yksiköt, jotka muodostavat maan kansantalouden ja joiden taloustoimet kirjataan EKT:oon — olivatpa ne sitten institutionaalisia, paikallisia toimialayksiköitä tai homogeenisia tuotantoyksiköitä — ovat sellaisia, joiden taloudellisen mielenkiinnon keskus on tuon maan talousalueella. Näillä yksiköillä, jotka tunnetaan kotimaaisina yksiköinä, ei välttämättä ole tuon maan kansalaisuutta, ne eivät välttämättä ole oikeudellisia yksiköitä, eivätkä ne välttämättä sijaitse tuon maan talousalueella ajankohtana, jolloin ne suorittavat taloustoimen. Kun kansantalouden rajat on näin määritelty kotimaisten yksiköiden avulla, on välttämätöntä määritellä talousalueen ja taloudellisen mielenkiinnon keskuksen sisältö.
- 2.05. Termi ”talousalue” tarkoittaa:
- a) maantieteellistä julkisen hallinnon hallinnoimaa aluetta, jonka sisällä henkilöt, tavarat, palvelut ja pääoma vapaasti liikkuvat;
 - b) kaikkia vapaa-alueita, mukaan luettuna tullivarastot ja tullin valvonnassa olevat tehtaat;
 - c) kansallista ilmatilaa, aluevesiä ja kansainvälisillä vesillä sijaitsevaa mannerjalustaa, jonka hallintaan maalla on yksinoikeus⁽¹⁾;
 - d) erillisiä alueita, esim. maantieteelliset alueet, jotka sijaitsevat ulkomailla ja joita maan keskushallintoviranomaiset (suurlähetystöt, konsulaatit, sotilastukikohdat, tieteelliset tutkimusasemat jne.) käyttävät valtioiden välisten kansainvälisten sopimusten mukaisesti;
 - e) kansainvälisillä vesillä maan mannerjalustan ulkopuolella sijaitsevia öljy-, luonnonkaasu- jne. -esiintymiä, joilla työskentelevillä yksiköillä on kotipaikka ao. alueella, kuten edellisessä alakohdassa on määritelty.
- 2.06. Talousalueeseen eivät sisälly alueen ulkopuoliset erilliset alueet (toisin sanoen ne maan oman maantieteellisen alueen osat, joita muiden maiden keskushallintoviranomaiset, Euroopan unionin laitokset tai kansainväliset järjestöt käyttävät valtioiden välisten kansainvälisten sopimusten mukaisesti⁽²⁾).
- 2.07. Ilmaus ”taloudellisen mielenkiinnon keskus” ilmaisee sen tosiasian, että talousalueen sisällä sijaitsee jokin paikka, jolla tai josta käsin yksikkö harjoittaa ja aikoo edelleenkin harjoittaa taloudellisia toimintoja ja taloustoimia merkittävässä määrin joko määräämättömän tai määrätyn, mutta pitkän ajanjakson ajan (vuoden tai enemmän). Siitä seuraa, että yksiköllä, joka harjoittaa sellaisia taloustoimia useiden maiden talousalueilla, katsotaan olevan taloudellisen mielenkiinnon keskus jokaisella noista alueista. Maan ja rakennusten omistamista talousalueella pidetään jo sinänsä riittävänä sille, että omistajalla on siellä taloudellisen mielenkiinnon keskus.
- 2.08. Näiden määritelmien perusteella yksiköt, joilla katsotaan olevan kotipaikka kyseisessä maassa, voidaan jakaa seuraavasti:
- a) yksiköt, joiden kaikki taloustoimet liittyvät pääasiallisesti tuotantoon, rahoitukseen, vakuutustoimintaan tai tulojen uudelleen jakamiseen lukuun ottamatta maan ja rakennusten omistamiseen liittyviä taloustoimia;
 - b) yksiköt, joiden kaikki taloustoimet liittyvät pääasiallisesti kulutukseen⁽³⁾ lukuun ottamatta maan ja rakennusten omistamiseen liittyviä taloustoimia;
 - c) kaikki yksiköt maan ja rakennusten omistajina lukuun ottamatta yksiköitä, jotka omistavat varsinaisen alueen ulkopuolisia erillisiä alueita, jotka ovat muiden valtioiden talousalueiden osia tai omaa luokkaansa (sui generis) olevia valtioita (katso 2.06).

⁽¹⁾ Kalastusalueita, muita aluksia, uivia porauslauttoja ja lentoaluksia kohdellaan EKT:ssä samalla tavoin kuin kaikkea muutakin liikkuvaa kalustoa, olivatpa ne sitten kotimaisten yksiköiden omistamia ja/tai liikennöimiä tai ulkomaisten yksiköiden omistamia ja kotimaisten yksiköiden liikennöimiä. Taloustoimet, joihin sisältyy tämän kaltaisen kaluston omistamista (kiinteän pääoman bruttomuodostus) ja käyttöä (vuokraus, vakuutus jne.), luetaan sen maan kansantalouden piiriin, jossa omistajalla ja/tai vastaavasti liikennöijällä on kotipaikka. Rahoitusleasingissä oletetaan tapahtuvan omistajan muutos.

⁽²⁾ Euroopan unionin laitosten ja kansainvälisten järjestöjen käyttämät alueet muodostavat täten omaa luokkaansa (sui generis) olevia valtioita. Sellaisten valtioiden ominaispiirre on, että ainoat, joilla on siellä kotipaikka, ovat instituutit itse.

⁽³⁾ Kulutus ei ole ainoa mahdollinen kotitalouksien toiminta. Kotitaloudet voivat yrittäjinä osallistua kaikenlaiseen taloudelliseen toimintaan.

- 2.09. Niistä yksiköistä, joiden kaikki taloustoimet liittyvät pääasiallisesti tuotantoon, rahoitukseen, vakuutukseen tai tulojen uudelleenjakamiseen lukuun ottamatta maan ja rakennusten omistamiseen liittyviä taloustoimia, voidaan erottaa seuraavat kaksi tapausta:
- a) toiminta, jota harjoitetaan yksinomaan maan talousalueella: yksiköt, jotka harjoittavat sellaista toimintaa, ovat kotimaisia yksiköitä kyseisessä maassa;
 - b) toiminta, jota harjoitetaan vähintään vuoden ajan useampien maiden talousalueilla: ainoastaan sen osan yksiköstä, jolla on taloudellisen mielenkiinnon keskus maan talousalueella, katsotaan olevan kotimainen yksikkö. Se voi olla:
 - 1) joko institutionaalinen kotimainen yksikkö, jonka vähintään vuoden ajan ulkomailla harjoittamat toiminnot rajataan ulkopuolelle⁽¹⁾ ja käsitellään erikseen tai
 - 2) nimellinen kotimainen yksikkö sellaisen toiminnan osalta, jota toisen maan kotimainen yksikkö harjoittaa tuossa maassa vähintään vuoden ajan.
- 2.10. Pääasiassa kulutukseen keskittyvistä yksiköistä, paitsi jos ne ovat maan ja rakennusten omistajia, sellaisten kotitalouksien, joilla on maassa taloudellisen mielenkiinnon keskus, katsotaan olevan kotimaisia yksiköitä siinäkin tapauksessa, että ne toimivat ulkomailla lyhyitä ajanjaksoja (alle vuoden ajan). Niihin sisältyvät erityisesti seuraavat:
- a) rajatyöntekijät, toisin sanoen henkilöt, jotka ylittävät rajan päivittäin naapurimaassa työskentelyä varten;
 - b) kausityöntekijät, toisin sanoen henkilöt, jotka lähtevät maasta usean kuukauden mutta alle vuoden pituiseksi ajaksi työskennelläkseen toisessa maassa sektoreilla, joilla ajoittain tarvitaan lisätyövoimaa;
 - c) matkailijat, potilaat, opiskelijat⁽²⁾, vierailevat virkamiehet, liikemiehet, myyntimiehet, taiteilijat ja miehistön jäsenet, jotka matkustavat ulkomailla;
 - d) paikallisesti rekrytoitu henkilöstö, joka työskentelee ulkomaisten hallitusten erillisalueilla;
 - e) erillisalueilla päämajaa pitävien Euroopan unionin laitosten ja kansainvälisten siviili- tai sotilasorganisaatioiden henkilöstö;
 - f) erillisalueille sijoitetut maiden hallitusten viralliset siviili- tai sotilasedustajat (mukaan luettuna heidän kotitaloutensa).
- 2.11. Kaikkia talousalueeseen kuuluvaa maata ja/tai rakennuksia omistavia yksiköitä pidetään sen maan kotimaisina tai nimellisinä yksiköinä, jossa kyseessä olevat maa tai rakennukset sijaitsevat.

⁽¹⁾ Ainoastaan, jos tuollaista toimintaa harjoitetaan alle vuoden ajan, sitä ei tulisi erottaa tuottajana toimivan institutionaalisen yksikön toiminnoista. Näin voidaan menetellä myös silloin, kun toiminta, vaikka sitä on harjoitettu vähintään vuoden ajan, on merkityksetöntä, ja aina asennettaessa laitteita ulkomailla. Kuitenkin sellaisella toisen maan kotimaisella yksiköllä, joka harjoittaa rakennustoimintaa maassa vähemmän kuin yhden vuoden ajan, katsotaan olevan tuossa maassa taloudellisen mielenkiinnon keskus, jos rakennustoiminnan tuotanto merkitsee kiinteän pääoman bruttomuodostusta. Sellaista yksikköä tulisi niin ollen kohdella nimellisenä kotimaisena yksikkönä.

⁽²⁾ Opiskelijoita pidetään aina kotimaisina riippumatta siitä, kuinka pitkään he opiskelevat ulkomailla.

LIITE B

ALASEKTORI: KESKUSPANKKI (S.121)

- 2.45. *Määritelmä:* Alasektori keskuspankki (S.121) käsittää kaikki rahoitusyritykset ja yritysmäiset yhteisöt, joiden pääasiallinen tehtävä on laskea liikkeelle rahaa, säilyttää rahan sisäinen ja ulkoinen arvo ja pitää hallussaan joko kaikkea tai osaa maan kansainvälisistä valuuttavarannoista.
- 2.46. Seuraavat rahoituksen välittäjät luokitellaan alasektoriin S.121:
- a) kansallinen keskuspankki, myös silloin kun se on osa Euroopan keskuspankkijärjestelmää;
 - b) perimiltään julkista alkuperää olevat keskusrahailaitokset (esim. laitokset, jotka huolehtivat ulko-maanvaluutan vaihdosta tai rahan liikkeelle laskemisesta), joilla on täydellinen kirjanpito ja itsenäinen päätösvalta suhteessa valtionhallintoon. Useimmiten näitä toimintoja suoritetaan joko valtionhallin-nossa tai keskuspankissa. Näissä tapauksissa mitään erillisiä institutionaalisia yksiköitä ei ole.
- 2.47. Alasektoriin S. 121 ei lueta keskuspankin lisäksi muita sellaisia laitoksia tai elimiä, jotka säätelevät tai valvovat rahoitusyrityksiä tai rahoitusmarkkinoita.

ALASEKTORI: MUUT RAHALAITOKSET (S. 122)

- 2.48. *Määritelmä:* Alasektoriin muut rahalaitokset luetaan kaikki muut kuin keskuspankkialasektoriin luoki-tellut rahoitusyritykset ja yritysmäiset yhteisöt, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ja joiden tehtä-vänä on ottaa vastaan talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastikkeita muilta institutionaalisilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta ja omaan laskuunsa myöntää lainoja ja/tai tehdä arvopaperisijoituksia.
- 2.49. Rahalaitoksiin (RL) luetaan keskuspankki-alasektori (S. 121) ja muut rahalaitokset — alasektori (S. 122) ja ne vastaavat EMI:n tilastotarkoituksia varten määritellyjä rahalaitoksia.
- 2.50. Rahalaitoksia ei voi kuvata yksinkertaisesti termillä ”pankki”, koska rahalaitoksiin saatetaan mahdollisesti lukea rahoituslaitoksia, jotka eivät välttämättä kutsu itseään pankeiksi ja joiden ei sallita joissain maissa kutsua itseään pankeiksi, kun taas jotkut muut rahoitusyritykset kutsuessaan itseään pankeiksi eivät itse asiassa ole rahalaitoksia. Yleensä seuraavat rahoituksen välittäjät luokitellaan alasektoriin S. 122:
- a) liikepankit, ”universaaliset” pankit, ”yleispankit”;
 - b) säästöpankit (mukaan luettuna keskinäiset säästöpankit ja säästöpankki- ja lainayhdistykset);
 - c) postisiirtolaitokset, postipankit, postisiirtopankit;
 - d) maaseutuluottopankit, maatalousluottopankit;
 - e) luotto-osuuspankit, luottoyhdistykset;
 - f) erikoistuneet pankit (esim. kauppapankit, emissiopankit, yksityiset pankit).
- 2.51. Seuraavat rahoituksen välittäjät voidaan myös luokitella alasektoriin S.122, jos niiden tehtävänä on ottaa yleisöltä vastaan takaisin maksettavia varoja joko talletuksina tai muina vastaavina kuten esim. jatkuvasti liikkeellelaskettavina joukkovelkakirjoina ja muina niihin verrattavina arvopapereina. Muutoin ne pitäisi luokitella alasektoriin S.123:
- a) yritykset, jotka myöntävät kiinnityksiä (mukaan luettuna asuntosäästöpankit, hypoteekkipankit ja kiinnitysluottolaitokset);
 - b) sijoitusrahastot (ml. investointirahastot ja muut kollektiiviset investointijärjestelmät, so. kollektiivisi-joituksia siirrettäviin arvopapereihin tekevät yritykset);
 - c) kunnalliset luottolaitokset.

2.52. Alasektoriin S.122 ei lueta:

- a) hallintayhtiöitä, jotka ainoastaan valvovat ja johtavat pääasiallisesti muista rahalaitoksista koostuvaa ryhmää, mutta jotka itse eivät ole muita rahalaitoksia. Ne luokitellaan alasektoriin S.123;
- b) muita rahalaitoksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat itsenäisinä oikeushenkilöinä pidetyt yhteisöt, jotka eivät välitä rahoitusta.

ALASEKTORI: MUUT RAHOITUSLAITOKSET KUIN VAKUUTUSLAITOKSET JA ELÄKERAHASTOT (S.123)

2.53. *Määritelmä:* Alasektori muut rahoituslaitokset kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot (S.123) koostuu kaikista rahoitusyrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muussa muodossa kuin valuuttana, talletuksina ja/tai talletusten läheisinä vastikkeina muilta institutionaalisilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta tai muussa muodossa kuin vakuutusteknisinä vastuuvélkoina.

2.54. Alasektori S.123 sisältää eri tyyppisiä rahoituksen välittäjiä, erityisesti sellaisia, jotka pääasiallisesti hoitavat pitkäaikaiseen rahoitukseen liittyviä tehtäviä. Useimmissa tapauksissa tämä vallitsevin takaisinmaksuaika on peruste, jolla ne erotetaan muiden rahalaitosten alasektorista. Kun sellaiset velkamuodot kuin vakuutustekniset vastuuvélrat rajataan pois, rajanveto vakuutuslaitoksiin ja eläkerahastoihin nähden voidaan tehdä.

2.55. Erityisesti seuraavat rahoitusyritykset ja yritysmäiset yhteisöt luokitellaan alasektoriin S.123 elleivät ne ole rahalaitoksia:

- a) rahoitusliisausta välittävät yritykset;
- b) osamaksukaupan rahoitusta ja henkilökohtaista tai liikerahoitusta välittävät yritykset;
- c) factoring-rahoitusta välittävät yritykset;
- d) arvopaperi- ja johdannaispörssimeklarit (omaan laskuun);
- e) erikoistuneet rahoitusyritykset kuten esim. riskiraha- ja kehityspääomayhtiöt, vienti/tuontirahoitusyhtiöt;
- f) arvopaperistettujen varojen haltijoiksi perustetut ajoneuvojen rahoitusyritykset;
- g) rahoituksen välittäjät, jotka vastaanottavat talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastikkeita ainoastaan rahalaitoksilta;
- h) hallintayhtiöt, jotka ainoastaan valvovat ja johtavat pääasiallisesti rahoituksen välitystä ja/tai rahoituksen välitystä avustavia palveluja tuottavien tytäryhtiöiden ryhmää, mutta jotka itse eivät ole rahoitusyrityksiä.

2.56. Alasektori S.123 ei sisällä itsenäisinä juridisina yksiköinä pidettyjä voittoa tavoittelemattomia laitoksia, jotka palvelevat muita rahoituksen välittäjiä paitsi vakuutuslaitoksia ja eläkerahastoja mutta eivät välitä rahoitusta.
